

subto in tempore, quo ipsa proo profertur, sed meo, quod e
eundem signat. Tunc e dignitatio conuincta, quae ad
sot. in tempore praeterito, ut proo signat, sequitur illa e uera.

2°. suppositio, quod Nestor uixerit centis annos, haec proo
(Nestor uixit centis annos) e de praeterito: et tñ n' detrahe
uera. q^o ette. p^o Min. quia proo de praeterito, ut ab detrahe
uerat; supponit aliqua de presenti falsa: q^o n' e uera. P^o
Min; quia nuquid fuit uerum dicere, Nestor uixit centis
annos: q^o illud proo n' supponit aliqua de presenti fuisse uera
Dy. N. Min. Ad eius probationem N. Min. Ad probem illius
N. cont. Pro e quia licet illa proo de praeterito Nestor uixit
centis annos n' supponit illa alia de presenti Nestor uixit
centis annos; supponit tñ tñ alias de presenti ueras, quae
requirantur, ut illa uergetur. vq; supponit has Nestor uixit
huc anno Nestor uixit huc anno ette. quaru e ueritas
n' metrice, sed phos-ice, e quasi nati adprendo e.

det suppone
re aliam de
p^onti. ca. 12.

3° Proes de presenti, sunt detrahe
uera, uel falsa.

Sue ete. Proes de presenti sunt detrahe uera uel falsa.
P^o. quia tunc proo e detrahe uera, uel falsa, qñ res, quae
signat, e aut n' e detrahe: sed res signata q^o proem de praesenti,
ca e, aut n' detrahe, qñ proo profertur: q^o e ipsa, ca
est.

est autem non de veritate vera, uel falsa. Et Min. quia quod pro-
fertur pro de presenti, id res signata est, aut non est extra suas
causas: si id est, aut non est de veritate.

Dices tamen contra hanc dicitur: quod Aristoteles asserit pro de
presenti, esse de veritate uera, uel falsam: uel illa accipit et
suppositum: quod res sit, uel absolute. Non tamen, quia id tunc
pro de presenti est nec si quidem qualibet pro si accipit
et suppositione est nec: non est tamen, quia res conueniens quod est
est, et non est, ac adeo non est de veritate. quod pro et de presenti, qua
talem rem signat, non erit de veritate uera, uel falsa. Conueniens
quia ideo Aristoteles dicit pro de futuro nec esse de veritate
uera, nec de veritate falsa, quia res quod signat, potest esse, et non
esse, et conueniens (ut ipse existimauit) non est de veritate: quod si pro de pre-
senti signat rem, quod potest esse, et non esse, ac adeo signat rem non de-
terminata, non erit de veritate uera.

Res. ad arguendum. 2. per Min. Ad eam probationem
dicitur, rem conuenientem, quod est ita potest esse, et non esse, ut in de-
facto sit: et conueniens sit de veritate, quia id de facto fiet unum ex
illis duobus membris, si quidem hinc licet. Deinde non conueniens
nam pro de presenti signat rem de veritate: quia id de facto
est, aut de facto non est: et conueniens ipsa et est de veritate. Ad comprimum
est non ideo Aristoteles dixisse pro de futuro, nec esse de veritate
nec falsam, quia res quod signat, potest esse, et non esse, ut neutrum
illorum de veritate sit pro tempore futuro, ut ipse existimauit.
ideoque

181
ideoq³ n^o est miru^m si pro^o nec vera nec falsa est deitate vna³
et negati cont^{ra}, quia pro^o de presenti, q^{ui}s signet rem, qua
p^ot est, et n^o est, signat t^{er} rem, quae ita p^ot est, aut n^o est, ut
defecti sit; aut n^o sit deitate; & ideo pro^o nec est deitate
vera, vel falsa.

2° Haec pro^o (Soc. moueri) quod est intelligendu^m
est de hac (Soc. loquuti) & de alijs immobilibus, est de pro-
senti: et t^{er} n^o deitate vera: q^{ui} t^{er} quia ut pro^o sic de-
trate vera (de presenti: s.) det signare rem, quae sit perfecte
extra suas cas: s^{ed} haec pro^o (Soc. moueri) n^o signat rem, qua
sit p^ofecte extra suas cas: q^{ui} n^o est deitate vera. Si Min^{us} quia
illa pro^o in instanti, in quo profert^{ur}, signat Soc. moueri:
Atque motus Soc^{us} n^o p^ot est p^ofecte extra suas cas in instanti;
s^{ed} in tempore: q^{ui} t^{er} n^o deitate vera, q^{ui} profert^{ur}. Et
q^{ui} Min^{us}: s^{ed} eius probationem d^{icit}, ut pro^o de presenti sit
deitate vera, d^{icit} signare rem, quae sit perfecte extra suas
cas, prout signati a pro^o: q^{ui}s abloquit^{ur} in suis est, n^o sit
p^ofecte extra suas causas. Deinde N^{on} Min^{us} in eodem s^{ed}.
s^{ed} illius probem d^{icit} illa pro^o in instanti, in quo profert^{ur},
signare Soc. moueri; n^o t^{er} signare Soc. moueri in instanti

in quo ipsa proferat. sed in tempore, in quo iam mortuus
sufficiens est extra suas causas.

De 3us etc.

3us Proes de futuro contingenti
sunt de veritate vera, vel
falsa.

Duplex est in haec tria; i. negativa, quia sequi Arist. et a
lij asserentes proes de futuro contingenti neq. esse de veritate ueris
neq. de veritate falsas, sed utramq. per contradictionem esse inde-
bitate uera, et indebitate falsa. Praecipua fundus est per q.
tunc proes est uera aut falsa de veritate, quia res signata est, aut
n. est de veritate: sed res signata q. proes de futuro contingenti neq.
est, neq. n. de veritate: q. est proes n. erit de veritate uera, aut falsa
pro. sicut. quia res congener futura est inditrens, ut sit, aut
n. sit. q. neq. est de veritate, ut sit, aut n. sit. Consp. quia proes
tunc est uera, aut falsa, quia hinc obiectus cum quo conforme-
ti, aut disformeti: sed proes de futuro contingenti, n. habet obiectus
cum quo conforme, aut disformeti: q. neq. est de veritate uera,
neq. de veritate falsa. Si sicut; quia obiectus, ut proes conforme
cum illo

ad illo dei ei debeat. sed futurum congruens n̄ e' debeat. si
quidem e' inveniens ad eundem, vel n̄ eundem. q' pro depe-
turo congruens n̄ h̄t obiectum cui conformetur aut a quo
disformetur.

Nihilominus tenenda e' 2^a sententia, quae e' affirmativa,
asseritq' quodlibet proem de futuro congruens, aut ei de-
bito veram, aut deesse falsam. Haec est e' certissima, ho-
dieq' receptissima in A. A. et probatur rōe p̄fua, quia illa
pro e' deitate vera, quae actu conformatur ei suo obiecto; sed
alio pars contradictionis de futuro congruens actu confor-
matur ei suo obiecto, alio disformatur ab illo: quia e' de-
bitate vera, alio deitate falsa. Maior e' contra recte h̄nt.
p̄ Min: quia pro, quae ita se habet in signando, ut res
signata se h̄t int̄endo, actu conformatur ei suo obiecto.
quodlibet se h̄t, actu disformatur ab illo. sed una pars contra-
dictionis, ita prorsus signat, ut res erit, alio oppo: illa
e' deitate a, haec deitate falsa.

Antechristus 12 Si haec sententia 2^a arg' Theologico; quia prolata qua-
cumq' proe de futuro congruens, Deus cognoscit et obiectum sit
vera, aut falsa: q' illa e' deitate vera, vel falsa. cont̄
recte procedit. quia pro n̄ e' deitate vera, aut falsa, quia
a Deo cognoscitur ut talis: sed potius a Deo ut talis cognos-
citur, quia in se talis e'. Ans e' facile ostendit, quia Deus cognoscit.

Et ne illa pro conformati cu suo obiecto, an diffiniet ab illo: q cognoscit & sit uera aut falsa. Si autem quia Deus cognoscit ipsu obiectu, potest illud certissimu reuelare cui uoluerit; ut patet ex sacris scripturis, & ex oraculis prophetarum. q cognoscit & illa pro sit uera, aut falsa. Ex pr: quia qm dicitur dicitur deo petro! Antequam gallus cantet, firmo nuntiabis, uel cognoscebat illa ei de ueritate ueram, uel non. 2° n e d m, alioquin sequeretur xpi dnu temere affirmasse certo futura, quod certo nesciebat: quod e impium. Si datur u: q'ia pro de futuro congenti e uera.

Ad finitum prima scia N. Min. Ad eius probat³ det. dicitur, asserendo rem congenti futura, ei indetracta, ut sit, uel n sit. Si sumatur absolute, seu sm se, e praesensa omni futuritione, & detractione diuina. Si aut sumatur prout subest futuritioni, & determinationi diuina (quo modo det auigi, qm sumatur ut praesensa, & sine reduplicatione) n e indetractam, sed detrata, ut sit, uel n sit. Deinde d. cont^o. Ad conpr. N. Min. Ad eius probatione dicitur concedo, & N. Min. Sed, ut diximus futurum contingens prout subest futuritioni, & detractioni diuina, ea e determinata ut sit, uel n sit in tali diea temporis: & prout n e obiectu prois de futuro congenti, qm si sumatur sm se, & absolute n sit determinatum, sed indiens, & cont n e obiectu prois de futuro

prois de futuro cogenti.

Solutio argūtra nra s^{na}.

Primò: si alie pars de futuro cogenti, eēt debite uera; sequi
rem nec euenire. sed hoc n̄ e dñi. g. Si. Mai; quia
illa pars qua e uera, aut incipit eē uera in tempore, aut
fuit uera ab eterno. Non primū quia n̄ potest assigna-
ri tempus, in quo inceperit eē uera. Cui n̄ sit maior rō
cur hēri, qm̄ ante mille annos incepit. Si dicitur 2. sequi.
primū n̄ potē n̄ eē ueram. Cuiusdem id, quod ab eter-
no uerū e, n̄ potē n̄ eē uerū. Et conti res nec eueniet.

De. Si. Mai. Ad eius probationem. c. Mai. e i primū. ^{is} ^{is}
ad 2. u. primū. Si. utraq; contra, si loquamur; (ut loqui
debemus) absolute, e in sui diuisione: nā sequis loquati
e suppositione quod res sit futura, e in sui composito;
tunc res nec eueniet: eēt necessitas, n̄ e simpliciter neces-
sitas, sed s̄m̄ quid. quod proinde sicut n̄ tollit res cog-
gentia, ita nec consularis, nec libertatem tollere pot.

2. mo dicitur pro nec a cogenti, quod illa sit
immutabilis, e eterna ueritatis; hæc u. n̄ ita; quia hē

oblati indriens ad cendū³, & n̄ cēdū³: q̄ implicat dari
 proim co³ congruentem, qua sit immutabilis, & aeterna
 ueritatis, iam n̄ est absolute nec. *Ex. Dist. Ans.* asse-
 rendo, in eo distingui proim nec a congrenti, quia illa sit
 immutabilis & aeterna ueritatis ab extrinseco, & proi co-
 nnectionis priati cum subto. haec ū n̄ ita loquod illa sit
 aeterna ueritatis ab extrinseco; et ex suppositione, quod
 Deus decreuerit, ut res foret. *N. et Lib. dist. cons. ang.*
 Na³ pro nec, ita e³ aeterna ueritatis, ut n̄qua potuerit,
 ee falsa; & ideo dicitur simpli, et absolute nec. At e³ pro
 congruens ita e³ aeterna ueritatis, ut potuerit ee falsa.
 Si Deus (ut potuit) ab aeterno decreuisset, ut res n̄
 qua foret; & ideo d̄ absolute congruens; q̄ n̄ in quid e³
 ex suppo³ possit dicit ueritaria.

Proposicio e³ uera uel falsa, quia res e³ aut
 n̄ e³: si res futura congruens, e³ n̄ indriens ad cendū³, uel
 n̄ cendū³: q̄ et pro erit indriens uel uera uel falsa.
 & conb n̄ erit detrahe uel uel falsa. *Ex. ad. Mai. proim*
ee uera³, uel falsa³, quia res e³, aut n̄ e³ in illa d̄ria tem-
poris, pro quo signati ab ipsa proe. Deinde *n. Min. Na³*
res futura congruens, n̄ e³ indriens ad cendū³, uel n̄ cendū³,
u³ uel sit detrata ad cendū³ in futuro, & ideo e³ proi,
qua illo signat, e³ detrahe uera.

4° si p^{ro} de futuro contingenti e' deitate uera, causabi-
 tur eius ueritas ab ip^{so}. s^{ed} n^{on} causatur. q^{uod} uer. Mai. e' certa.
 Min. probati, quia ueritas e' passio entis. s^{ed} futurum congens
 de qua dicitur n^{on} e' ens. q^{uod} n^{on} p^{otest} causare ueritatem. Ex. N. Min.
 Ad eius probam dicitur. Min. asserendo futurum congens an-
 tequam sit; n^{on} e' ens osia; e' t^{ame}n ueritas, quod satis e', ut p^{ossit}
 ueritatem causare possit.

S^{ed} si p^{ro} de futuro contingenti e' deitate uera, Deus
 cognosceret eius obiectum determinate euenturum. s^{ed} hoc e'
 falsum. Mai. e' certa. Caliquin daretur aliquid, quod
 Dei cognitionem effergeret. Ex. Min. quia illud obiectum
 e' congens: et cont^{ra} p^{otest} aliter euenire. q^{uod} (cu^m possibili po-
 sito in actu nullu^m sequas^{ur} absurdu^m) si supponamus ali-
 ter euenire de facto; ia^m diuina scia falleret. quod e'
 impossibile: q^{uod} potius d^{omi}n^{us} e' tale obiectu^m n^{on} cognosci a Deo
 deitate euenturum. et cont^{ra} p^{ro}xim^{us} n^{on} e' uera. conpr.
 quia diuina scia n^{on} p^{otest} falli. q^{uod} si aliquid cognouit de-
 itate euenturum, ia^m illud n^{on} e' n^{on} congener eueni-
 et.

Ex. ad argu^{entum} N. Min. Ad eius probatione^m e'
 Ans. & N. suppositionem, qua fit in cont^{ra}; Nam q^{uod} illud
 obiectum sit congens, & habeat p^{otestatem} ut aliter eueniat, cu^m
 t^{ame}n ia^m sit deitate, n^{on} q^{uod} de facto aliter eueniat. & ideo

diuina

diuina scia nūqm̄ decipiet. Unde p̄t̄ n̄i ad mitten-
 dam sup̄p̄em, quod res de facto alibi eueniat. Neḡ in
 hac re locū h̄t̄ illud Arist. pronunciatū (de possibili
 posito in actu etc.). Procedit n̄ de re possibili; nulla
 facta sup̄p̄e. At id in n̄ro casu p̄t̄ sup̄p̄itio, quod s.
 Deus cognoscat (ut re uera cognoscit), rem illa de-
 st̄ate futura. ideoq̄ si aliunde sup̄onati rem alibi eue-
 nire, sequet̄ absurdū. quod s. diuina scia fallatur.
 Ad congr. e. Arist. et d. cont̄. D̄i e. quia q̄is illud ob-
 reuē eueniat nec̄ necessitate conit̄, & ex hypothesi; n̄
 t̄ eueniat nec̄ necessitate conit̄, & absolute. pr̄ind̄ n̄ opus ē, ut
 q̄t̄ simpliciter dicat̄ euenire contingenter. s. s. s.

v. s. ... Laus Deo. Amen. s. v. v.

ca. s. ... Finis huius operis. s. s. s.

~~~~~  
 ~~~~~  
 ~~~~~  
 Deiparens virgo mihi sit fauoris, et p̄bo  
 na materna. Amen.  
 ~~~~~

Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

De p...
ne...
...

In Lib. Prior.

Agit Arist. in lib. Prior, et Posterior. d. 2. introduct.
 .i. d. discursu. Speciatim in his lib. Prior agit d. pra. syllogist.
 Accur post. d. eius in lib. Posterior. Unde colliges subdistingui
 tractat ei. utrum simplicem, ad que ois alia argues reuocant.

Cap. Primum

In hoc cap. dicitur Arist. Pro. Tri. et Syll. Pro. e. oratio
 app. l. neg. alicuius d. quodiam. Tri. e. inque resolutio qd.
 ut l. p. et subd. ipso e. aut n. e. adio. vel diuiso. Syll.
 e. oratio, i. qd. p. alia q. et his, q. p. sunt, n. e.
 euenit, e. qd. h. e. sunt.

Cap. 2.

In cap. 2. dicitur Arist. Pro. in absolutas, et modales.
 Dicit q. conuert. absolutas tract. 2. Theoremata. N. e.
 v. neg. conuert. simpli. v. app. in p. Partis affirmis,
 simpli. partis neg. nullum m. q. d. ad. uer. et con.
 falsu. vel aliqua ad. n. e. h. i. q. aliqua n. e. ad.

Cap. 3.

In cap. 3. ponitur Arist. 3. regulas p. conuert. modalium. i. e. Pro. de
 necesse affirmis; conuertunt eode. mo. quo absolute; 2. Pro. de

Possibili

de possibili, et cogit i et iudi. Quia quae possunt habere acquisitionem
 aut nullo et possibilem conversionem eodem modo quo procedat neque. 3. pro
 de cogit i iudi (i. quae signantur in utraque parte inveniuntur) si sunt affir.
 conversionem eodem modo, quo sequentes: si sunt neg. ^{ua} logice alii conversionem.
 Nam istae non convertuntur simpliciter, partes a maiore.

Quaest. Prima
 Art. Primus.

Explicatio de definitio Propositionis.
 Propositione est oratio affirmativa, et neg. ^{ua} aliter dicitur propria. Ponitur
 quibus (oratio). Reliquae partes ponuntur adhaerentia.
 Regulae in Caeta d. pro et ientis. Ex i. neg. ^{ua} si pro d. pro appli-
 cat pro uocali, aut uocali. Et quia d. pro q. n. constat uocali ut
 dicitur definiti n. e. ientis. ita haec d. pro ita se hiet: q. ut. Et
 Min. q. compa. g. accens. n. hiet ueru. g. et dicitur (cu. n. hiet
 ientis, q. ut uocali. ita pro uocali. et deson. p. u. sunt
 compa. g. accens, et ante facta q. d. q. n. hiet u. g. et dicitur, et eod.
 illar. d. pro n. p. ita ientis. Ex 2. affir. ^{ua} si pro mentali applicati
 d. pro. ita quia d. pro, q. constat u. g. et dicitur definiti, e. ientis. ita
 d. pro pro si applicati pro mentali, ita se hiet: q. Et Min. q. d. du-
 ta d. pro constat (oratio) taqua. g. et affir. ^{ua} neg. ^{ua} taqua. d. dicitur.
 q. constat u. g. et dicitur definiti.

Secunda argo s. d. p.
 prioris

Dicitur Arist. non servare ordinem in demonstranda prioris: quod non recte procedit. Et Arist. quod ordinem divina postulat, ut prius explicentur pars alicuius totis, quod ipsa totum: sed Arist. prius explicavit totum, quod pars (nempe prius demonstravit prioris, quod tria, quod est huius pars: quod etc. Ex. N. Arist. Ad eum huiusmodi dicitur, Maior est, quod aliquid dedit copiare aliquid totum: est si falsum, quod dicitur non facere, sed resolvere ipsum totum. Deinde c. Min. et c. Cor. Prae est quia Arist. in his lib. intendebat resolvere res syllogismi in suas partes. In n. appellat huiusmodi lib. resolutivis: nec autem prius resolutum, quod sit: ideo prius debuit explicare quod est prioris, et dicitur tria, quod est eius pars resolutiva.

2. d. p. prioris nullomodo constat a divina: quod nullomodo constat se esse certis. Et Arist. quod affirmare aut negare quod in demonstranda prioris, non est divina constituens prioris. Sed prius sunt duae divina contrahentes prioris in eum, et constituentes duas illius species ab eum. quod illa deinde non constat a divina de prioris. Ex. dicitur Arist. ad hoc prioris nullomodo constare a divina prioris, explicite assignata: constare tamen a illius divina explicite assignata. Deinde ad probandum si affirmare, vel negare potest ponuntur in tota demonstranda, non est illius divina explicite assignata. Nam

59
Nā quia dicitur constitutus propositionē constitutus. nō ca-
rebat, merito Arist. illa voluit explicare q̄ nōia dicitur contra-
hentiū. ut si q̄ ignorans dicitur dicitur, illud ita d̄ p̄mōt. est ui-
uens reale, nō virtuale, plane censet̄ illud cētr̄ d̄ p̄mōt.

3°: cētr̄ia p̄mōt consistit in eo, q̄ sit siḡificatiua: s̄c̄ hoc
nō explicat̄ in eis d̄ p̄mōt, ut p̄t̄. q̄ talis d̄ p̄mōt nō d̄ centis. D̄ p̄ ad
Māi cētr̄ia p̄mōt consistere in adaequate, et ex p̄e p̄mōt. nō
adaeque, et ex p̄e dicitur, in eo q̄ sit siḡificatiua. D̄ p̄mōt. Min.
Nā siḡificatiua p̄mōt includit̄ in illa parte orōis, q̄ c̄ quis in de-
finitione, siḡificatiua orōis est uox siḡificatiua. Itē p̄mōt adaeque
consistit in eo, q̄ sit uox siḡificatiua, affirmans, aut negans.

4°: Arist. huc to agit d̄ p̄mōt in orōe ad syl̄lū proba-
tiū: s̄c̄ ad syl̄lū probatiū, magis conducit siḡificare uerū,
l. falsū, quā affirmare, aut negare: q̄ p̄mōt q̄ p̄mōt d̄ p̄mōt
q̄ ueritate, uel falsitate, quā affirmare, aut negare. D̄ p̄mōt.
Min. Nā q̄ sit siḡificare uerū, l. falsū, multū conducit ad
syl̄lū probatiū, multū in magis ad illū conducit affirmare,
uel negare, ut in p̄mōt, et in m̄s syl̄lū cornere licet. Ex me-
rito Arist. q̄ p̄mōt potius, quā p̄mōt affirmare, aut negare,
q̄ ueritate, uel falsitate, quā p̄mōt ueritate, aut falsitate, q̄ sunt
p̄mōt p̄mōt p̄mōt.

Art. 2.
Ponit̄ diuisio propositionis.

Propositio in coi diuidi adaeq̃e affirmatiua, et neg. Et quia
haec duomembra cohaerunt toti diuisi. q̃ etc.

Progabis & Galitea ut gr̃s in sp̃s. Huic q̃ ut patet ad
aduertit q̃ posse pedere d̃ p̃oie obiectiua C. de obiectiua
p̃oie p̃oialis, aut de p̃oie uocali, aut scripta: vel d̃ n̄q̃ de
p̃oie mentali: q̃q̃ positis

Dico i. si Galitea diuisio applicet p̃oie obiectiua, n̄ ẽ gr̃s in
sp̃s: q̃ d̃ ubi d̃m̄ si applicet p̃oie uocali, aut scripta. Et d̃o quo
ad la p̃m: q̃ ad positiuu et negatiuu n̄ d̃at̃ uniuersu, et conu
gus. Et p̃oie affirmatiua obiectiua accepta C. ubi p̃oie affirmatiua
coib̄ ẽ aliq̃d positiuu: p̃oie u neg̃ seu obiectiua p̃oie neg̃, ẽ negat̃: q̃
p̃oie obiectiua in coi n̄ p̃oie q̃ ad illas. Et Min: quia obiectiua huius
p̃oie Soc ẽ albus ẽ albecinis meo socie: Obiectiua huius p̃oie
Soc n̄ ẽ uerus ẽ negatio iustitiae in eodem soc: q̃ etc. Et d̃m̄
ẽ pars et̃is, quia nullu congru p̃ acciens, ẽ ueru gr̃s: sed p̃oie uo
cals (q̃ d̃ ubi intelligit̃ d̃ scripta) ẽ congru p̃ acciens ex multis uo
cibus: q̃ q̃n diuidit̃ in affir et neg̃, n̄ diuidit̃ in q̃al gr̃s.

Dico 2. si Producta diuisio p̃oie applicet p̃oie mentali,
ẽ diuisio gr̃s in sp̃s. Et quia propositio mentalis in coi (ut
cogitanti patebit) h̄et oia requisita, ut sit gr̃s ad affir: aut
neg̃: q̃ d̃ etc.

Argo 2. etc.

nam

39
Dices: si pro mentalis est quis ad affirmat^{ua} aut neg^{ua}, sequenti
eunde actus collocari sub duobus gradibus n^o subalterna^o ratio
positis: sed hoc e absurdum: q^o ut^o. Et Mai, quia n^o datur maior
ro, q^o pro, seu assis affirmatiuus, et negatiuus sunt duo gra
contenta imie sub proe medi; quia q^o pro + assis pro, et assis
n^o sunt alia dua gra contenta imie sub eadem proposit^o in
coi: sed hoc positu id^o hoc pro, seu hic assis affirmatiuus hic e
diuers^o roale conteneret sub assu affirmo, et sub assu trij, q^o
sunt duo gra sub alternata: q^o ut^o. Et Mai, ad eius p^ont^o.
Et Mai, et maior ro distamit n^o solu ab authorit^o Philo^o q^o
dos ita docent; sed et ex ipa ra rei, quia ois assis affirmo q^o
sibi intellige de negatiuis Maior^o h^ont^o edentice, et coia^o un^o se
qua ois assis prioru (q^o sibi intellige de assibus elio^o): et
coia^o assis affirmatiuus, et negatiuus possunt ee gra: n^o ita
prij; cu^o n^o q^oda^o gra sunt simpl^o talia (nempe illa, q^o sunt
p^ose nota; alia u^o sm ga^o em, nempe illa, q^o de quib^o p^o du
cursu, sequi assu^o prij in coi, n^o posse ee uniuo^o, et coia^o
nec quis q^o p^oportionate intellige t^o assu elio^o, n^o ois elio^o.
gra alia sunt scientific^o; alia opinatiua.

2°: Propositio mentalis in coi, n^o participat a que
e a proe affirmatiua, et neg^{ua}: q^o n^o e aliquid uniuo^o et
coia^o nec quis ad illos. Et Mai, quia p^ont^o affirmo e

prior

prior negatione: q^o pro^o affirmatiua e prior neg^{ua} et con^o
 n participant aequi^o p^orem in coi. Ex. N. Ans. Ad eas pro
 batione die, q^o Arist. affirmat^o obuia e prior^o negatione e
 obia p^ois affirua, e^o p^ois ob^o negatiua, quia prius e id qd
 negati, qud negat, q^o illud negat: n aut affirmat p^orem:
 i. ipsa p^ois mental^o affirmatiua: hoc n n e prior neg^{ua} sa
 simul na cu illa.

S^o: Osi actus p^ois diuinae sunt eiusdem sp^oi (ut *
 Theologi dicunt: et in qda^o ob^oz. sunt affirm^o, ali^o neg^o
 Coq. x^o mortuus e; x^o n peccauit: q^o pro^o mentalis in coi
 n diuidit in affirmatiua, et neg^o. taqua in duas sp^os. Ex.
 C. Ma^o, et n^on; (q^ois Ma^o p^ois negari p^ot, ut alibi dicit)
 et dicit. Coris. Pro^o mentis nalis in coi n diuidit in affirma
 tiua et neg^o, taqua in duas sp^os. Nego: Pro^o mentis sup^o nalis
 C^oles^o tractus p^ois n diuidit in affirmatiua et neg^o ta qm indu
 di sp^os. concedo; s^o inde nihil contra nos, q^o hoc h^o imagi
 mus e pro^o menti. Ratio aut^o diuersitas e, q^o affirmat^o et
 negat^o in actibus nalis induunt es na sua discernon^o spe
 cificu: n ita e in actibus p^ois, q^o hi n specificant^o a copu
 la affirmatiua. l. neg^o. s^o ta medio es h^o nceco, i. d^otes
 t^o m^ois diuinae p^ois assentimur p^ois de p^ois.

Art 30.

Explicatio definitio Tri

Trius est inque resolutio propositio, intelligitur ultimo, et adiecte, ut excludantur propositio integra, in qua resolutio scilicet, vel est propositio hypotetica, non dicitur in tri, quia neque scilicet, neque propositio hypotetica resolutio ultimo in illas. Sed ut excludantur adverbialia, et alia syncategoremata, quae non adaequata, et pro se, sed ratione propria, et subiecti trahunt propositio. Unde dicitur conterminare, non simpliciter trahere sed ad trius dicitur de propria relatione ad propositio traham, et constat uocem, seu contentum, qui trahit propositio.

Quaeritur si uerbum est, ut est trius propositio, an sit in copula trius? Et non est trius, sed in copula. Et est, quia trius est inque resolutio propositio, inquam in propositio ultima, sed propositio non resolutio in uerbum est, inquam in propositio ultima, sed inquam in propositio media, quae non est trius. Et est, uulgari ratione, quia resolutio resolutio in casus propositio, quae manent post resolutionem, sed uerbum est, non manet in officio copulandi post resolutionem, quod propositio non resolutio in illud, et contra illud non est trius propositio: contra quia nullum artefactum resolutio in propositio, sed uerbum est, est pro artefactum, nempe propositio, quod est quod est, et copula in illius propositio et subiectum, quod propositio non resolutio in illud.

Big contra de propositio Tri.